

ÁPRILIS 5 ÓRA

*Ismét a hajnal
amint elnyeli a csillagokat
széttépi
az éjszaka rongyait.*

Hogyan kezdjem el a napot.

*A nyitott ablakban állok
fürkészem a nyugtalan csavargót
akit észretéríthetnék.*

*Csak a pék feleségét látom
amint az első fénysugarakban
fehéreneműt tereget
félíg meztelenül.*

*Szerelmem
első szerelmem
köszönöm hogy messze szálltál tőlem
s én itt maradtam a békesség fészkében
egyedül.*

BIHARI SÁNDOR

EGYSZER

*Nézd, ahova odanézek:
a csukott kocsiknál álldogáló fák,
a szellőt terelő trolijárat,
Ibusz-reklámon a tenger, Olaszország,
ikrásodva kirakatokban az üveg-mézek -
versre válnak,
olyan mesterien, hitelesen,
hogy őket fogja,
nem is a tollat, a kezem.*

*De te -
csak bujdokolsz a zárt-kérgű ágban,
már el is mentél, amikor megérkezel,
a hullám rajzában egy kiáltás van,
mindig elfed egy feltámadt szélfúvás üvege --
körmondat hiába menetel,*

*fehér délelőttök kísértete,
a percet
kilométerrre költeni kellene,*

*míg testednél egyszer látszana
a szemérmetlen éjszaka!*

SZÉTSZAKADT SZONETT

*Megtép kedvemben, húsomban
a zagyvált idő; a hőség
növeli s megöli hősét,
aztán a leveleket kicifrázza
a záporok tatárjárása.*

Örjög a gyümölcs a lombban.

*Agyam szorong s kitágul,
ráforr, nyílik a végletek kutyaszája.*

*Csak te állsz biztosan a nyárba,
ha megjössz, életem egyensúlyául!*

*Mondatot raksz élém, pontosat,
mozgásod sátozt teremt, komoly melleid
az irtózatot fényt visszaverik.*

Tenyeredtől a félelem lelohad.

ELÉRHETETLEN

*Az asztalon egy könyv kinyitva — de senki,
vagy úgy, hogy már a tekintet is átszeli
ha van; nincs jelenléte észrevenni,
már csak a szájalom vetületei,*

*a lét meg a nem-lét közé kifeszített
idegháló, rettenet érzékelhetik;
aztán feláll és látható lesz: inget
mos, zoknit; fejét lenyomja a zenit,*

*talpa alatt a nadír dudorodik fel,
s a négy méasztáskás fal a hátába zuhan;
maga van végkép, hogy magán segítsen,
elérhetetlen a kín bugyraiban.*